

Profesor Stefan Banach

Stefan Banach – samouk, twórca analizy funkcjonalnej i patron Nagrody - urodził się w 1892 w Krakowie, gdzie spędził młodość. Przełomowym wydarzeniem na drodze jego kariery stało się przypadkowe spotkanie na krakowskich plantach w 1916 roku z późniejszym profesorem matematyki, Hugonem Steinhausem. Wiele lat później H. Steinhaus uznał dostrzeżenie talentu Banacha za swoje największe naukowe odkrycie. Dzięki Steinhausowi Banach otrzymał asystenturę w Katedrze Matematyki na Wydziale Mechanicznym Politechniki Lwowskiej. W 1920 r., nie mając ukończonych studiów matematycznych, Stefan Banach otrzymał doktorat na Uniwersytecie im. Jana Kazimierza we Lwowie, gdzie po czterech latach został profesorem. W 1935 został zaproszony do wygłoszenia plenarnego wykładu na Międzynarodowym Kongresie Matematyków w Oslo. Wkrótce przed wybuchem II wojny światowej Stefana Banacha wybrano na prezesa Polskiego Towarzystwa Matematycznego. Zmarł latem 1945 r. we Lwowie.

Główne zainteresowania naukowe Stefana Banacha koncentrowały się wokół analizy funkcjonalnej, obszernego i ważnego w nowoczesnych zastosowaniach działu matematyki – ugruntował jej podstawy i wprowadził terminologię, która została zaakceptowana przez matematyków na całym świecie. Zajmował się również teorią funkcji rzeczywistych, teorią szeregów ortogonalnych i opisową teorią mnogości. Jest autorem kilkudziesięciu publikacji, w tym najważniejszego dzieła - „*Théorie des opérations linéaires*” wydanego w 1932 roku, a także kilku podręczników.

Stefan Banach był współzałożycielem Lwowskiej Szkoły Matematycznej, ważnego ośrodka naukowego, zajmującego się głównie analizą funkcjonalną. Inni przedstawiciele LSM, poza Stefanem Banachem, to wybitni matematycy: Hugo Steinhaus, Stanisław Mazur, Władysław Orlicz, Juliusz Paweł Schauder, Stanisław Ulam, Marek Kac, Herman Auerbach, Antoni Łomnicki, Stanisław Ruziewicz, Włodzimierz Stożek, Stefan Kaczmarz, Stanisław Saks.

Rozwój kariery Stefana Banacha, jako naukowca, może być przykładem dla młodego pokolenia. Mimo trudnych początków swej naukowej drogi, dzięki niezwykłym cechom umysłu i osobowości, swemu talentowi, determinacji i pracowitości, stał się jednym z najwybitniejszych matematyków XX wieku.